

have en undersøgelse tilendebragt, før han tager stilling. Men min natur er nu engang sådan, kan jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, at man først undersøger en sag, finder ud af, hvad der er forkert, og så retter man det til – og ikke omvendt: at man først siger, at noget er galt, og at det skal der dømmes for, før man har undersøgt det til bunds.

Jeg vil gerne sige, at for mig er det ikke et spørgsmål om – sådan som fru Kirsten Jacobsen åbenbart mener – at der er nedsat en studiekreds, en arbejdsgruppe med et par embedsmænd fra Boligministeriet og Københavns Kommune. Nej, disse mennesker fra først og fremmest Københavns Kommune, der har tilsyn med boligforeninger og boligselskaber, skal sammen med Boligministeriets embedsmænd kulegrave de ting, der er blevet rejst tvivl om. Det vil jeg gerne lige præcisere, for at der ingen misforståelser skal være.

Må jeg så slutte med at sige, at jeg tror, at det vil være meget lærerigt for os alle, ikke mindst for de forskellige partier, som er repræsenteret i Boligudvalget, at vi erkender, at der skal være plads til politiske debatter og politiske forskelle, men det må ikke gå så vidt, at der bliver tale om mistænkeliggørelse af de motiver, der ligger bag de enkelte partiers holdning.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er godt, at politikere her i Folketinget på trods af uenigheder kan samarbejde, og jeg var glad for, at boligministeren kunne låne mig en kopi af den meget omtalte artikel.

Jeg vil gerne sige i anledning af det, jeg skrev – og jeg mener hvert ord – at det, jeg synes er farligt, er, når man ensidigt lader en så magtfuld interesseorganisation som Boligselskabernes Landsforening, som jo er boligselskabernes fagforening, overskygge det frie udsyn til hele området. Det er det, jeg synes er farligt, og det mener jeg. Jeg tror, boligministeren vil sande det, og jeg tror, historien vil give mig ret.

Ministeren siger, at han fortsat vil have en undersøgelse. Men da problemerne vedrørende KAB kom frem, var det tilsynsmyndigheden Københavns Kommune, som tilskrev Boligministeriet og spurgte, om Boligministeriet var enig med tilsynsmyndigheden i, at der blev foretaget en uvildig advokatundersøgelse. Det var Boligministeriet ikke enig med tilsynsmyndigheden i.

Boligministeriet mente også i et svar til Boligudvalget, at den undersøgelse først skulle sættes

i gang, når dette forslag var vedtaget. Det mente man var mest hensigtsmæssigt, og det kan jeg godt forstå. Det er så senere blevet ændret. Der er vel lavet en mødeindkaldelse; jeg ved ikke, om der er afholdt møde endnu.

Der er stor, stor forskel på at have en arbejdsgruppe med repræsentanter for Bygge- og Boligstyrelsen og for Københavns Kommune, som ikke har noget kommissorium, og hvor der ikke er noget krav om uvildighed, og så den uvildige undersøgelse, der blev Lejerbo til del. Københavns Kommune mente, at der skulle samme krav til her.

Jeg synes, at boligministeren skulle have nævnt det modige korstog, som statsministeren satte i gang for en oprydning, og som også er omtalt i artiklen; det kan jeg desværre ikke nå at referere.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Det var med vilje, at jeg undlod at tage det med i mit første indlæg, for jeg havde nok på fornemmelsen, at fru Kirsten Jacobsen havde noget mere at sige.

Må jeg først sige til fru Kirsten Jacobsen, at i henvendelsen af 16. september, som vi fik fra Københavns Kommune, kan fru Kirsten Jacobsen konstatere, at Københavns Kommune skriver, at det vil være for drastisk et skridt at indsætte en forretningsfører, fordi de to sager ikke er sammenlignelige. Derfor valgte vi den anden fremgangsmåde; og det er også tilkendegivet over for udvalget.

Dernæst vil jeg sige vedrørende spørgsmålet om den oprydning, der skal ske, at jeg indtil flere gange har tilkendegivet – og jeg skal gerne gøre det igen i dag og har for øvrigt allerede gjort det – at dér, hvor der er problemer, griber vi selvfølgelig ind, og det har vi også gjort med det udvalg, som nu skal i gang med sin undersøgelse. Det er der ingen diskussion om. Det har fru Kirsten Jacobsen også erkendt. At fru Kirsten Jacobsen ikke synes, at det er tilfredsstillende, er noget andet, men vi har erkendt, at undersøgelsen skal i gang. Vi vender tilbage og ser, hvad resultatet bliver, og derefter tager vi selvfølgelig de fornødne konsekvenser; det har jeg også sagt.

Vedrørende spørgsmålet om opgøret med det, man kalder pamperiet, vil jeg gerne sige, at jeg tror – og det ved fru Kirsten Jacobsen også udmærket – at Boligselskabernes Landsforening – for nu bare at nævne den forening – har iværksat en handlingsplan og erkender, at der er områder, hvor der skal fejles for egen dør.